

Tomasz Pudłocki, *Tarnawski Leonard (1845–1930)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej;

zob. także Tomasz Pudłocki, *Tarnawski Leonard (1845–1930)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 422

TARNAWSKI Leonard (1845–1930), adwokat, poseł, animator kultury.

Ur. 21 grudnia 1845 r. w Piskorowicach k. Krakowca, jako syn Andrzeja, ekonoma u książąt Lubomirskich, i Teresy z Kostrzewskich. W latach 1858–1865 uczęszczał do Gimnazjum w Przemyślu. Przerwał naukę w momencie wybuchu powstania styczniowego (z powodu rany wrócił jednak do Przemyśla). Po zdaniu matury 29 VII 1865 r., studiował na Wydziale Prawa Uniw. Lwowskiego. Doktorat obronił 30 III 1874 r. na Wydziale Prawa UJ. Wrócił następnie do Przemyśla i w kancelarii adwokackiej dra Walerego Waygarta dostał posadę koncypienta. Po kilkuletniej praktyce, otworzył własną kancelarię w r. 1878, a w 1903 r. został prezesem przemyskiej Izby Adwokackiej (aż do śmierci).

Jeden z członków-założycieli Stowarzyszenia Rzemieślników „Gwiazda” (potem sekretarz i prezes). W r. 1884 jeden z założycieli Przemyskiego TG „Sokół” (jego prezes w latach 1892–1920), Stowarzyszenia Weteranów 1863 r. i Towarzystwa Zaliczkowo-Rolnego. Prezes Towarzystwa Dramatycznego im. A. Fredry w latach 1882–1889. Był on również jednym z inicjatorów powstania TPN w Przemyślu, któremu prezesował w latach 1909–1913 i 1917–1923 (potem prezes honorowy). Na Górze Zamkowej, dzięki jego inicjatywie, położony został kamień pamiątkowy dla uczczenia

twórców Konstytucji 3 maja. Był członkiem Rady Banku Parcelacyjnego w Łąncucie oraz członkiem Zarządu Muzeum Polskiego w Rapperswillu. Finansował wydawanie czasopism „San” i „Gazeta Przemyska”. Przez szereg lat był też radnym miejskim (do 1928 r.) i asesorem, a także członkiem Rady Powiatowej (od 1913 r. jej wiceprezesem). Założyciel Stronnictwa Narodowo-Demokratycznego we Lwowie (17 I 1904) i jego wiceprezes (dwie kadencje); organizator i długoletni prezes tej partii w Przemyślu. W listopadzie 1918 r. członek polsko-ukraińskiej Komisji Rządzącej w Przemyślu. Poseł do Sejmu Krajowego we Lwowie (1901–1907) i Sejmu Ustawodawczego w Warszawie (1919–1922).

Był członkiem wielu komitetów miejskich obchodów, m.in. szeregu uroczystości z okazji 3. Maja, Roku Słowackiego (1909), Bitwy pod Grunwaldem (1910), Roku Krasińskiego (1912).

W 1925 r. Rada miasta Przemyśla nadała mu tytuł honorowego obywatel miasta, a 7 II 1926 r., na zjeździe Związku Ludowo-Narodowego w Przemyślu nadano mu tytuł honorowego prezesa.

W małżeństwie z Wincentą Waygart (Przemyśl, 24 XI 1877 r.) doczekał się dwojga dorosłych dzieci: Władysława (ur. 3 XI 1885 r.) i Jadwigi Pileszkowej-Jaworskiej (ur. 15 XI 1892 r.).

Zm. 6 września 1930 r. w Przemyślu i został pochowany na cmentarzu głównym.

Bibliografia: Pudłocki T., *Władysław Tarnawski. Pochodzenie, dzieciństwo, młodość*, „Rocznik Przemyski” 2001, t. 37, z. 2, s. 77–88; Tenże, *Iskra światła czy kopcząca pochodnia? Inteligencja w Przemyślu w latach 1867–1939*, Kraków 2009 (wg indeksu).